

Kolektiv autorů

Ohlédnutí za výstavou 240 let ZUŠ Český Krumlov

Od 22. února do 22. května 2022 probíhala v hlavních výstavních sálech přízemí Regionálního muzea v Českém Krumlově dokumentační výstava k výročí 240 let Základní umělecké školy Český Krumlov, která „díky své tradici i tvůrčímu ovzduší zanechává trvalou stopu v životech absolventů a jejich blízkých i v historii města“. Dokumentační výstava k výročí 240 let Základní umělecké školy Český Krumlov vznikla v úzké spolupráci ZUŠ Český Krumlov a SOKA Český Krumlov. Slavnostní vernisáž proběhla v úterý 22. 2. 2022 v 18:00 hodin v Regionálním muzeu v Českém Krumlově, živé hudební uvítání hostům připravili swingový orchestr Krumzušband, Křemežské flétnové kvarteto a Kytarový soubor ZUŠ.

Základní umělecká škola Český Krumlov, Kostelní 162 si připomněla 4. prosince 2020 obdivuhodných 240 let svého trvání. Vznikla jako Městská hudební škola v roce 1780, kdy potřeba pečovat o kvalitní kulturní a hudební život v Českém Krumlově přivedla dne 4. 12. 1780 městskou radu k rozhodnutí přijmout učitele hudby za účelem odborného vzdělávání hudebně nadaných dětí. Byla tak založena Městská hudební škola, jedna z prvních městských hudebních škol u nás, a byla v podstatě prvním krokem k rozvoji hudebního školství v Čechách.

Velmi unikátní je skutečnost, že tato umělecká škola kmenově působí od doby svého vzniku, tedy již 240 let, ve stále stejné budově v Kostelní ulici č.p. 162, (161), v domě, který dýchá hudbou a zpěvem mladých choralistů už od roku 1410. V roce 1554 došlo k propojení domu zpěváčků s objektem původní kaple sv. Jeronýma a v této podobě se dům dochoval až dodnes. V roce 1780 přešel dům do správy města a stal se nejen centrem hudebního vzdělávání, ale i místem kulturního a duchovní povznesení krumlovských občanů.

Na rozkvětu školy se podílela řada ředitelů, stovky učitelů, kteří díky své nadšené a poctivé práci překonali mnohá nejistá období, v nichž se hudební školství v Čechách nejednou ocitlo. Škola prošla ve svém vývoji několika etapami, s nimiž souvisely změny názvu školy, měnili se zřizovatelé školy, přibývali žáci i zaměstnanci německé i české národnosti. Po II. světové válce převzalo školu kuratorium, škola se stala ryze českou. Původní hudební škola postupně rozšířila nabídku vzdělávání o obory výtvarný (1963), literárně dramatický (1971, 1989) a taneční (1994) a proměnila se tak ve školu uměleckou. Od roku 1991 nese název Základní umělecká škola Český Krumlov, od 1. ledna 2005 podle nového Školského zákona č.561/2004 Sb. je pevnou součástí školské vzdělávací soustavy České republiky.

Dnešní ZUŠ Český Krumlov poskytuje základy uměleckého vzdělávání 910 dětem, mladým lidem i dospělým, pod odborným vedením 47 pedagogů. O příjemné prostředí školy pečují 3 uklízečky, o celkové hospodaření 1 ekonomka. Zřizovatelem školy je Jihočeský kraj. Zázemí pro vzdělávání tvoří dvě budovy v Českém Krumlově, ale také další odloučená pracoviště ve Křemži, Horní Plané, Brloze a Kájově. Hlavním cílem výuky je vychovat dobrého amatéra, který se bude moci ve svém dalším životě z umění aktivně těšit a vyzná se v uměleckých hodnotách. Velká péče je věnována žákům s mimořádným talentem, kteří se chtějí vydat na profesionální dráhu. Učitelé respektují individualitu každého žáka, dbají o rozvoj dobrých morálněvolních vlastností. Prostřednictvím umění získávají děti úctu ke kulturnímu dědictví.

Historie škol v Kostelní ulici

Budova čp. 162 v Kostelní ulici v Českém Krumlově je pozoruhodná tím, že slouží školským účelům již 600 let. V roce 1410 věnoval českokrumlovský měšťan Venclín z Cipína tento původně obytný dům městu s přáním, aby v něm byla „škola na věčné časy“, v níž by se žáci se zájmem učili vědám a zušlechťovali své mravy. Právní pořízení schválil Jindřich III. z Rožmberka 1. března roku 1410 a zároveň také osvobodil tento dům od všech povinných daní. Městská škola byla podporována vrchností, vedením města i samotnými obyvateli. Od počátku byla důležitou součástí vzdělávání vedle čtení a psaní i výuka kostelnímu zpěvu. Byli zde za podpory rožmberské nadace

vychovávání a ubytování chudí žáci, jejichž povinností bylo zpívat při bohoslužbách v kostele sv. Víta latinské kostelní zpěvy. V polovině 16. století došlo k renesanční přestavbě domu, spodní část budovy si ale zachovala cenné gotické stavební prvky. Vilém z Rožmberka vydal v roce 1586 tzv. Bursu rosenbergiana a tímto významným počinem zajistil mladým choralistům další materiální zabezpečení.

Od roku 1636 převzalo budovu školy do vlastnictví město Český Krumlov a dům i výchova zpěváků přešla do rukou jezuitů, město ale přispívalo na náklady. Dne 4. prosince roku 1780 vydala městská rada zakládací listinu hudební školy a od ledna 1781 začala výuka prvních žáčků hře na hudební nástroje. V horní části budovy míval byt učitel, později ředitel. Tradice objektu jako sídla školy byla na čas přerušena v roce 1939, kdy městská správa rozhodla o umístění hudební školy v budově bývalého gymnázia v Horní ulici čp. 152 a čp. 162 bylo určeno jako skladiště pro organizace NSDAP a SA. Po skončení války obsadila budovu armáda, takže hudební škola se mohla vrátit do svých původních prostor až v roce 1947.

Na místě vedlejšího domu čp. 161, s nímž je nyní škola spojena, stávala původně kaple sv. Václava, poprvé připomínaná v roce 1347. Ve 2. polovině 14. století byla z neznámých důvodů zasvěcena sv. Jeronýmovi. Kaple byla zrušena roku 1784 v rámci josefinských reforem. Dům koupil v roce 1786 knížecí stavební ředitel Anton Riesing a nechal jej přestavět na obytný dům. Při další přestavbě v roce 1887 bylo přízemí domu provozně spojeno s domem čp. 162.

Městská hudební škola v Českém Krumlově 1780 – 1945

Městská hudební škola v Českém Krumlově byla založena v prosinci roku 1780 rozhodnutím městské rady vydržovat učitele hudby a poskytnout tak hudební vzdělání několika nadaným žákům. Tímto činem město navázalo na předchozí bohatou hudební tradici města sahající svými kořeny až do středověku. Na jejím rozvoji se podílela vrchnost, samotní měšťané i církevní organizace, mezi nimiž vynikal jezuitský řád.

Výuka byla zahájena v roce 1781 pod vedením bývalého vojenského kapelníka Aloise Veselého. Hrát na nástroje a zpívat učil prvních 6 žáků. Velký rozvoj zaznamenala škola za jeho nástupce Karla Patky, který ve škole působil v letech 1812-1857. Kromě výuky dětí se aktivně podílel i na založení prvního Mužského zpěváckého spolku. Počet žáků se v roce 1825 zvýšil na 50 a zájemců o hudební vzdělání stále přibývalo. Další významnou osobností v čele školy byl Josef Mayer, ředitel školy v letech 1873-1906. V roce 1906 byl založen hudební a zpěvácký spolek Dalibor, jehož zkoušky probíhaly v prostorách školy.

V letech 1907-1937 byl ředitelem školy Antonín Moser. V letech 1919-1938 se počet žáků pohyboval mezi 120 až 210. Většinou se jednalo o děti z Českého Krumlova a blízkého okolí. V roce 1911 byla škola zařazena mezi hudební ústavy, což zaručovalo, že výuka bude vedena kvalifikovanými učiteli. Studium trvalo šest let a největší oblibě se těšila hra na klavír a housle. Žáci i učitelé se zúčastňovali veřejných vystoupení a obohacovali svým programem různé společenské události. Hudební škola se tak zapsala do povědomí veřejnosti jako důležitá a užitečná kulturní instituce přinášející kulturní i duchovní povznesení společnosti.

Školu navštěvovali žáci převážně německé, ale i české národnosti, vyučovacím jazykem byla němčina. Teprve v r. 1926 svolila městská rada, aby čeští žáci dostávali vysvědčení v českém jazyce, možná proto, že souběžně vznikala Česká hudební škola. Ta zahájila svou činnost v r. 1927 v prostorách minoritského kláštera s myšlenkou, aby žáci byli vyučováni v českém jazyce a získávali hlubší vztah k českému hudebnímu dědictví. Od r. 1929 působila v Masarykově škole na Špičáku. Na její prosperitě se podíleli ředitelé Jindřich Tikal (1930-35) a Karel Vacek (1935-1938). Obě školy vedle sebe dobře fungovaly a ve třicátých letech měly dohromady až kolem 270 žáků.

Významnou osobností školy v té době byl učitelka Františka Postulková, která začala učit v hudební škole v roce 1907. Učila i v průběhu 2. světové války, mimo jiné pozdějšího hudebního skladatele Petra Ebena, a to i přesto, že měla velké problémy kvůli jeho židovskému původu. Svými žáky, mezi které patří i jazzový a swingový pianista a současně skladatel filmové hudby Wolfgang

Käfer, žijící v současnosti v Dánsku, byla velmi oblíbená. Po vážném zranění v roce 1955 už učit nemohla, byla odkázána na cizí pomoc, přesto zůstává jednou z nejdéle působících učitelek na hudební škole v Českém Krumlově.

Vzpomínka bývalého ředitele

Anton Moser, narozen 30. dubna 1876 v Königswalde bei Schluckenau (Království u Šluknova, okres Děčín)

Po ukončení povinné školní docházky jsem se měl stát učitelem, ale nebylo mi ještě 15 let. Proto jsem byl vyslán na radu mých soukromých učitelů, pana učitele Heinricha Prokopa (housle) a pana učitele Karla Rindermannna (klavír) na varhanní oddělení konzervatoře do Prahy, abych si osvojil hudební znalosti nutné k učitelství. Roku 1890 jsem odjel s mým otcem do Prahy (bylo to v době velkých záplav, poškození Karlova mostu). Při přijímací zkoušce jsem obstál dobře a ubytoval jsem se na Smíchově ještě s dvěma akademiky malíři na pokoji. Ti si často brali na pokoj malířské modely (staré i mladší ženy, které se nechávaly kreslit za peníze ve všech polohách). Je snadno pochopitelné, že jsem přitom své praktické i teoretické úkoly ze srdce odbýval. Proto jsem změnil ubytování a přestěhoval jsem se do Spálené ulice, kde jsem bydlel na pokoji s absolventem konzervatoře a významným houslistou Josefem Sukem.

Ten zase hrál hodně na housle, ale pomáhal mi s teoretickými úkoly a dovedl mě až k tomu, že jsem pracoval dobře samostatně, dělal jsem dobré pokroky, měl jsem úspěchy, takže jsem se nakonec rozhodl, že se budu cele věnovat hudbě a absolvuji konzervatoř.

Když jsem po veřejné zkoušce získal své absolventské vysvědčení, odjel jsem radostně domů, hrál jsem na koncertě pěveckého sdružení v Království Měsíční sonátu od Ludwiga van Beethovena a pak jsem nastoupil aktivní vojenskou službu v Mährisch - Weisskirchen (Hranice na Moravě).

Sloužil jsem 3 roky u Pěchotního pluku č. 43 a po ukončení vojny jsem byl 1. prosince 1896 zaměstnán jako vedoucí sboru a městský učitel hudby v Lázních Kynžvartu. V březnu 1897 jsem byl zvolen jako sbormistr pěveckého sboru. V květnu 1900 jsem se oženil. Řídil jsem tam 2 žákovské koncerty a několik koncertů pěveckého sboru a lázeňského orchestru.

Během působení v Lázních Kynžvartu jsem se v Praze podrobil státní zkoušce ze zpěvu na středních školách a ze hry na housle a na varhany. 1. března 1907 byl přijat jako učitel hudby na Městské hudební škole v Krumlově a v roce 1912 jsem byl jmenován ředitelem tohoto ústavu. 7. května 1925 jsem oslavil svou stříbrnou svatbu, 30. dubna 1936 své 60. narozeniny, 1. prosince 1936 40. výročí učitelské činnosti.

Anton Moser, ředitel Městské hudební školy v Českém Krumlově (1907 – 1937)

Hudební škola v Českém Krumlově 1945 - 1954

Soukromá česká hudební škola byla založena v Českém Krumlově v roce 1926 z podnětu okresního osvětového sboru. Vyučovat se začalo v roce 1927 v prostorách kláštera minoritů. V 30. letech se ve škole vzdělávalo kolem 100 žáků ročně. Výuka probíhala nejprve v domě č. p. 193 na Špičáku, později v sousední nově postavené budově českých škol. Druhá světová válka činnost školy přerušila. Po jejím skončení obnovil činnost pěvecký sbor Dalibor (dirigují učitelé hudební školy J. Karták a L. Blažek, později paní Viktorinová). V roce 1945 vznikla i jeho orchestrální větev, kterou dirigoval JUDr. Stanislav Balík.

V roce 1946 se ustanovilo Kuratorium pro obnovu české hudební školy (F. Severa, J. Karták, J. Šimek, V. Šmirous, J. Zálaha, Dr. V. Hašek). Největším problémem byl nedostatek kvalifikovaných učitelů. Vyučovat se začalo nejprve v současné budově Regionálního muzea Horní 152, poté ve škole v Linecké ulici. Protože se v původní budově v době II. světové války usídlili vojáci, budova byla pro školu uvolněna opět v roce 1947.

První ředitelkou školy v poválečné době se stala v roce 1947 profesorka hudby Marie

Beranová-Podhajská. Městský národní výbor v Českém Krumlově převzal školu do své péče v září 1948. Od 1. 9. 1949 nesla škola název Městský hudební ústav v Českém Krumlově. V roce 1951 byl název změněn na základní hudební školu.

Ředitel JUDr. Stanislav Balík (1954 – 1976)

V době působení JUDr. Stanislava Balíka ve funkci ředitele školy byla v prvním školním roce jeho působení 1954/55 založena detašovaná třída v Horní Plané. V roce 1961 byla dosavadní název „Hudební ústav“ změněn na „Lidová škola umění“. V roce 1963 byl založen ak. sochařem Stanislavem Zadražilem a Leo Rosínem výtvarný obor, jehož třídy byly do roku 1987 v klášteře klarisek. V roce 1966 založil učitel dechových nástrojů Bohuš Staněk Dechový orchestr a jeho dirigentem byl do roku 1994. V roce 1969 měla tehdejší LŠU několik dalších detašovaných pracovišť: v Loučovicích, Černé v Pošumaví, Zlaté Koruně, v Křemži a Horní Plané, v roce 1973 přibýlo i pracoviště ve Větrní. V roce 1971 vznikl obor literárně dramatický, který vedl do roku 1974 Stanislav Stolbenko.

Bohumil Podhola (1976 -1987)

V období ředitele Bohumila Podholy se učilo v detašovaných třídách v Horní Plané, Křemži a v Černé v Pošumaví. Od 1. 9. 1980 začala platit „Nová koncepce výchovy a vzdělávání na LŠU“, kdy se mohly děti od šesti let přijímat do přípravného studia (PHV). Při škole fungující žakovský symfonický orchestr vedl nadále JUDr. Stanislav Balík, v Křemži fungoval žakovský dechový orchestr pod vedením Josefa Horáka st. Houslový soubor vedl František Vrhel a učitelé se ke hře scházeli v Komorním orchestru učitelů LŠU. Dechový orchestr LŠU stále řídil Bohuš Staněk, žáci i dospělí hráči se účastnili akcí v Čechách i zahraničí. Taktovku v symfonickém orchestru Dalibor po panu Balíkovi v roce 1981 převzal Karel Haymann.

V roce 1983 proběhly zásadní stavební úpravy v budově LŠU, bylo instalováno ústřední topení, proběhla výměna oken a další úpravy interiérů. Výuka v době rekonstrukce probíhala v základních školách.

V roce 1980 oslavila LŠU koncerty a výstavou 200 let od svého založení.

V roce 1984 měl proslulý bývalý žák krumlovské hudební školy Petr Eben besedu a koncert a ve stejném roce si v Českém Krumlově spolu s učiteli LŠU zahrál i další známý hudebník Václav Hudeček.

Již od začátku období pana ředitele Podholy vyvíjelo významnou činnost školní SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy), které financovalo dary pro vítěze soutěží, pro absolventy školy, podílelo se na organizaci akcí školy, žáků a rodičů (zájezdy na divadelní představení, společné výjezdy do přírody apod.).

Mezi lety 1987-1994 se vystřídali ve vedení školy tři ředitelé: Jan Havelka (1987-1992), PaedDr. Alena Švepešová (1992-1993) a Mgr. Eduard Štěrba (1993- 1994). Ve škole nadále fungoval dechový orchestr, vedený zakladatelem Bohušem Staňkem, houslový soubor Bohumila Novotného a dětský sbor manželů Rolníkových. Učitelé školy připravovali pro žáky škol i školek každoročně výchovné koncerty ve vlastní dramaturgii.

V prvním školním roce vedení pana Havelky se přestěhovaly ateliéry výtvarného oboru z klášterů do budovy v Kostelní ulici 163, kde sídily i v roce 2020. V roce 1989 byl po mnohaleté pauze (v roce 1977 skončil odchodem Františka Husáka) obnoven literárně – dramatický obor pod vedením Jitky Kalábové.

V roce 1991 se tehdejší LŠU přejmenovala na Základní uměleckou školu. Došlo k navázání několikaleté mezinárodní spolupráce s hudebními školami v zahraničí – v rakouském Freistadtu (iniciativa Aleny Švepešové) a od roku 1992 v německém Tittlingu a Pasově (iniciativa Eduarda Štěrby).

Během školního roku 1992-1993 školu řídila Alena Švepešová, která zařídila rekonstrukci fasády budovy č. p. 162. Vznikla „Nadace pro rozvoj ZUŠ v Českém Krumlově“ a

první sponzorské dary byly využity především v provozu školy, jehož financování bylo kvůli probíhajícím změnám v rozdělování státních dotací nejisté. V následujícím školním roce ZUŠ pokračovala v čele s Eduardem Štěrbou ve spolupráci se školou v Pasově a nově v rakouském Rohrbachu.

Štefan Matunák (1994 – 2000)

Původně šéfdirigent vojenské hudby (1986 – 1991) v Písku, poté ředitel tamní ZUŠ, nastoupil v roce 1994 Štefan Matunák na pozici ředitele ZUŠ Český Krumlov. Převzal vedení Dechového orchestru ZUŠ po Bohuši Staňkovi. V roce 1996 vybudoval velké symfonické dechové těleso „Junior Europa“, ve kterém účinkovali žáci hudebních škol z pěti zemí (nejprve Český Krumlov, Fischbach – Německo, Pregarten – Rakousko a Slovenj Gradec – Slovinsko, od 1997 Terst – Itálie). Orchester se scházel na společných soustředěních i koncertech v Čechách i zahraničí, od roku 1998 pokračovaly ve spolupráci pouze orchestry ZUŠ Český Krumlov a Glasbene Šole Slovenj Gradec. Nejen žáci dechového oddělení ZUŠ Český Krumlov se v následujících letech setkávali na společných soustředěních se slovinskými spolužáky v tamním přímořském letovisku Fiesa či v jižních Čechách, tam probíhaly společné koncerty v obou zemích a spolupráce obou škol pokračovala i v roce 2020.

V roce 1994 byl v ZUŠ založen taneční obor, začaly se vyučovat nástroje fagot a klávesy. V roce 1995 založil učitel Lukáš Holec pěvecký sbor Medvíďata, který postupně rozšiřoval činnost a v roce 2020 fungovala pod společným názvem „Českokrumlovský dětský sbor“ 4 sborová oddělení s více než 200 žáky. V prostorách školy začal zkoušet i nově vznikuvší pěvecký sbor dospělých Perchta pod vedením Šárky Kodýmové.

V roce 1995 byla založena odloučená třída ve Frymburku a znovuobnovena činnost ve Zlaté Koruně, v roce 1996 v Horní Plané a naopak ukončena činnost pobočky v Černé v Pošumaví. Stavební úpravy provedené v rámci radonových opatření v období působení ředitele Matunáka obsáhly především vybudování odvětrávaných podlah ve třídách. V roce 2000 se zřizovatelem ZUŠ Český Krumlov stal Jihočeský kraj.

Vzpomínka Štefana Matunáka

Byl jsem při tom ....

Vážení, chci vám říct několik slov o štěstí. O štěstí, které mne potkalo zde, na českokrumlovské ZUŠ-ce, kde jsem několik málo let mohl pracovat. Šest let uteklo jako ta pomyslná voda. Co to ale je proti staletím, po která tato škola již vychovává umělecký dorost. A přes tu kratičkou dobu jsem měl to štěstí být při tom, když vznikal na škole dětský pěvecký sbor Krumlovská Medvíďata. Dnes je z tohoto sboru cenami ověřené a zkušené těleso, které přináší nám všem mnoho radosti. Nejinak to bylo se smyčcovým a dechovým orchestrem a tanečním oborem. A znovu mně potkalo štěstí příchodem jedné z nejerudovanějších klavírních pedagožek u nás, která nás všechny, dovolím si říct, poznamenala v tom nejlepším slova smyslu.

Najednou se naši žáci začali stále častěji objevovat na festivalech a soutěžích nejen u nás doma, ale i v zahraničí. Ale nám nestačilo se jenom objevovat, nám se dařilo tyto soutěže i vyhrávat. Slovensko, Maďarsko, Polsko, Litva, Rakousko, Německo, Itálie, Japonsko, Austrálie, USA - zde všude se o naší školičce, kdesi v jižních Čechách mluví s respektem a uznáním.

A další podobou mého štěstí byla skutečnost, že jsem mohl pracovat s tak vynikajícím týmem pedagogů a provozního personálu, díky nimž jsem mohl bez starostí organizovat ty nejfantastičtější sny. Koho by napadlo účastnit se klavírní soutěže Steinway v Hamburku a ještě si přivést cenu. A našim žačkám se to povedlo, a ještě k tomu cenu první a dva roky za sebou. A to my věřte, že ve vyprodané koncertní hale hamburské filharmonie při koncertní přehlídce a vyhlášení vítězů mi tuhla krev v žilách. Toho štěstí ale zdaleka ještě nebylo dost. Zlaté medaile našich výtvarníků z dalekého Tokia, další z USA a další z Austrálie.

A směl jsem být zase u toho, jak se zakládal dechový orchestr Junior Europa, který se skládal z žáků hudebních a uměleckých škol pěti zemí. A žáci smyčcového a dechového oddělení také nezůstali nic své škole dlužni. A zase jsem u toho mohl být, když na vyhlášení vítězů národního kola ZUŠ zazněla mezi elitou dechařů ČR i jména žáků naší školy. Ale už dost, protože toho štěstí je už nějak podezřele hodně, ale vlastně ho není nikdy dost.

Vám, milí kolegové a kolegyně, z mé pomyslné školičky, přeji toho štěstí nepřeborného množství, ať Vás provází všude tam, kde se tvrdá dřina promění v lahodnou krásu, která v duších naší mládeže zanechá to, co člověka dělá člověkem.

Kladné, říjen 2005

Štefan Matunák

Období ředitelky PaedDr. Aleny Švepešové (2001-dosud)

Během let 2001 – 2020, kdy školu řídila PaedDr. Alena Švepešová, postupně rostl počet žáků i zaměstnanců školy. V posledních letech dvacetiletí se počet žáků ustálil na 910 dětí, které doplňuje proměnlivý počet dospělých žáků či dětí ve sborové přípravce. V roce 2020 měla škola 52 zaměstnanců v Českém Krumlově a na 4 pobočkách.

Nadace školy se změnila na Sdružení pro rozvoj ZUŠ, z. s. V roce 2002 proběhla v č. p. 162 rekonstrukce koncertního sálu, předsálí, toalet a dlažby na chodbách, část sklepního prostoru byla přebudována na učebnu. Do sálu byl zakoupen nový koncertní klavír Petrof. V roce 2003 se dočkala stavebních úprav budova v Křemži. V roce 2004 byl nástrojový fond školy obohacen o cembalo od pana Vykoukala. Jde o kopii norimberského nástroje. V tomto roce začala škola část své činnosti finančně zajišťovat získáváním grantů a v Českém Krumlově se uskutečnila 1. celostátní přehlídka dětských pěveckých sborů.

Celý rok 2005 se nesl ve znamení oslav 225. výročí založení školy, bylo vydáno první CD. Došlo také k estetické proměně chodbových interiérů v č. p. 163. Od 1. ledna platí nový Školský zákon č.561/ 2004 Sb. - základní umělecké školství je pevnou součástí školské vzdělávací soustavy České republiky, jeho organizační specifika jsou předepsána vyhláškou č.71/2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání. V roce 2006 byl otevřen taneční obor ve Chvalšínách (do června 2010) a Křemži (radnice, od září 2013 v tělocvičně TJ Sokol), byla zahájena výuka odloučených tříd v Brloze (ZŠ, od 2007 v Obecním úřadě) a v Kájově (ZŠ).

V roce 2007 založili učitelé výtvarného oboru tradici Masopustních průvodů ZUŠ v centru města. V roce 2008 byl v nové budově v Kostelní ulici zprovozněn nový taneční sál a založen malý swingový orchestr Krumzušband. Roku 2009 uspořádala ZUŠ 1. festival dechových orchestrů v Českém Krumlově, v roce 2010 oslavil Dětský pěvecký sbor 15 let. Došlo i ke dlouho očekávané rekonstrukci sociálních zařízení v budově č. p. 163. Pobočka ZUŠ ve Křemži našla nové působiště v rekonstruovaném domě na Náměstí č. p. 49.

Na podzim 2010 oslavila škola výročí 230 let, v Galerii Doxa byla výstava „Hudba a barvy“ z historie a uskutečnil se Slavnostní koncert v Zámecké jízdárně se křtem prvního almanachu „Půvab času“. V roce 2011 na to navázaly akce „Sváteční chvílka s odhalením pamětní desky na budově školy“ a přednáška PhDr. Jolande Minářové. Učitelé začali týmově tvořit školní vzdělávací program. Projekt „Koncert tří generací“ obsáhl úspěšné koncerty společného orchestru ZUŠ Český Krumlov, Konzervatoře Č. Budějovice a orchestru Jihočeského divadla.

V roce 2012 byly pozvány spojený dechový i smyčcový orchestr spolupracujících škol ZUŠ Český Krumlov a Glasbene Šole Slovenj Gradec do slovinského Mariboru, evropského města kultury roku 2012. V č. p. 163 byla s pomocí sponzorů zrekonstruována sborová zkušebna se šatnou, nové praktikáble umožňují zkoušky až 80 sboristů. Péči o krumlovské budovy převzala nová „školnická“ rodina. 1. září 2012 začala výuka podle vlastního školního vzdělávacího programu „Tvořivá škola“. Výtvarný obor vystavoval v Evropském parlamentu v Bruselu.

Medvíďata zpívala na státní návštěvě prezidentů ČR a Rakouska v Barokním divadle v roce 2013. Krásný program nastudovali sólisté - žáci ZUŠ s Krumlovským symfonickým orchestrem pod názvem Krumlovské hudební matiné. Výtvarný obor oslavil 50 let trvání promítáním v kině Luna a vydáním sborníku „Za zdí, pod střechou“. Se slovinskou Glasbenou šolou Slovenj Gradec se začala rozvíjet další etapa spolupráce, nový ředitel partnerské hudební školy Alexander Djukanovič vystřídal prof. Branko Čepina. V roce 2014 byly zrekonstruovány kytarová a houslové učebny s chodbičkou v č. p. 162, kompletně se vyměnila okna na chodbách v č. 163 a přibyl lavicový systém na chodbě před výtvarkou. Žáci školy nastudovali mj. nová čísla pro Krumlovské hudební matiné II. Osm žáků ZUŠ bylo součástí Symfonického orchestru žáků ZUŠ Jihočeského kraje.

Rok české hudby 2014 naplnily koncerty k jeho počtě: Nebe na zemi, Lístek do památníku a Klavírní hudba českých skladatelů; odehrál se slavnostní křest knihy VO „Obrázky ze života krumlovských vévodů aneb další křivolaká putování“. V roce 2015 se v naší škole uskutečnilo na setkání ředitelů ZUŠ Jihočeského kraje, Medvíďata oslavila koncerty a novými produkty 20 let svého trvání a stejně dlouhé partnerství oslavily ZUŠ Český Krumlov a Glasbena šola Slovenj Gradec. Mimořádnou událostí VII. Vltavského cantare se stal Slavnostní koncert k 70. výročí II. světové války v Jízdárně, kde v podání spojených dětských pěveckých sborů a Jihočeské komorní filharmonie zazněla část Mass for peace K. Jenkinse. Pro sál školy bylo vybráno a zakoupeno klavírní křídlo C. Hoffmann v Bechsteinu v Hradci Králové. ZUŠce bylo věnováno přímé adventní vysílání Studia 6 o Českém Krumlově na ČT 24 ze sálu Klášterů.

V pravé části budovy č. p. 163 byly v roce 2016 vyměněny stoupačky, umyvadla i obklady, v přízemí se opravila a nově vybavila šatna pro taneční obor. Sdružení pro rozvoj ZUŠ založilo výtvarný kurz pro dospělé. Významné padesátileté výročí oslavil žakovský dechový orchestr koncertem a setkáním bývalých členů, v roce 2017 pokřtil Almanach dechového orchestru. Žáci a učitelé školy se ve velkém počtu připojili k akci ZUŠ OPEN- Festivalu ZUŠ ČR založenému Nadací Magdaleny Kožené. V koncertním sále školy bylo obnoveno pódium. Pro město k jeho výročí 25 let zapsání do UNESCO uspořádala škola v Zámecké jízdárně slavnostní koncert se křtem sborníku „20 let sborových táborů“.

V roce 2018 proběhly další tolik potřebné rekonstrukce učeben v č. p. 162 a učebna nauky pobočky v Horní Plané byla zařízena novým nábytkem. Do koncertního sálu přibyla audiovizuální technika. Pražský hudební institut si vybral školu pro pořádání 1. interpretačních prázdninových kursů. ZUŠ uspěla s projektem „Tvořivá škola“ v operačním programu Evropské unie Věda, výzkum, vzdělání a získala finance na zkvalitnění výuky a profesní růst pedagogů. Připojila se k celostátním oslavám 100. výročí vzniku samostatného československého státu mnoha akcemi a koncerty, část byla věnována i 90. výročí narození skladatele Petra Ebena, výtvarný obor uzavřel školní rok 2018/19 výstavou „[Stoletá dáma](#)“.

Velké ovace zažila Smetanova síň v Obecního domu v Praze na společném Vánočním koncertě Spirituál kvintetu a Medvíďat. Rok 2019 byl plný rekonstrukcí, rozšiřování, úprav a vybavování tříd v Krumlově i na pobočkách Křemže a Horní Planá (rekonstrukce kanceláře, nová kytarová učebna, sklad kytar a výtvarky, výměna svítidel v učebnách v č. p. 163, nová učebna v Křemži, nové vybavení učeben v H. Plané). V roce 2020 opravy pokračovaly zateplením oken v celé budově č. p. 163.

Od 1. 1. 2020 začala platit reforma nového přímého financování ZUŠ ČR Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, což umožnilo škole rozšířit nabídku povinně vzdělávacích předmětů dle vlastního školního vzdělávacího programu. Bohužel ve dnech 12. 3. - 11. 5. a 12. 10. - 24. 11. došlo k uzavření škol z důvodu šíření koronaviru a zákaz zpěvu dolehl nejen na žáky sboru. Učitelé provozovali distanční on-line výuku. Zrušilo se mnoho plánovaných akcí k oslavám 240 let školy i k 25. narozeninám Medvíďat, která zvládla vydat CD Desatero setkání Medvíďat s Antikvartetem Dušana Vančury. Světlym bodem bylo získání nového koncertního pianina PETROF M 131 P darem od Nadace Karla Komárka díky úspěšné žádosti podané do projektu „Piana do škol“ a vydání kalendáře Obdivuhodná škola k 240. výročí ve spolupráci s Muzeem

Josefa Seidela.

Dlouhá historie školy je plná významných osobností, uskupení a akcí, jejichž uskutečnění je pokaždé spojené s nasazením mnoha pedagogů a dalších zaměstnanců školy. Výstava k výročí 240 let v Regionálním muzeu Český Krumlov byla pokusem co nejstručněji seskládat dostupné informace o působení školy, zaměstnanců, žáků současných i minulých. Stěžejní část výstavy zachytila formou fotodokumentace občas i celé generace rodin z Krumlovska, úspěchy žáků školy a byla doplněna historickými materiály ve formě plakátů či pozvánek, notových zápisů, učebnic, nástrojů, kostýmů, výtvarných děl a dalších předmětů spojených s činností školy a panelovým historicky utříděným přehledem zaměstnanců školy od roku 1947.

Mgr. Dita Průchová